
CZACHPRESS

Gazetka szkolna III Liceum Ogólnokształcącego
im. płk. Dionizego Czachowskiego w Radomiu

---

* II edycja konkursu walentynkowego „Miłość nigdy nie ustaje...” * Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy
Wyklętych * Fryderyk Chopin – 211. rocznica urodzin * 2 marca – rocznica śmierci Jarosława
Iwaszkiewicza * Światowy Dzień Tenisa * 4 marca – rocznica urodzin Antonia Vivaldiego * Europejski
Dzień Logopedy * Dzień Kobiet * Matka Natura * Dzień Języka Francuskiego * Jare Gody – wiosna
przedchrześcijańskich Słowian * Światowy Dzień Zespołu Downa * Meteorologia czy wróżenie z fusów? *
Codzienni bohaterowie niecodziennej rzeczywistości *

Numer 62
Marzec 2021

CZACHPRESS

Hubert Popis 3E

II edycja konkursu walentynkowego „Miłość nigdy nie ustaje...”

Z okazji Walentynek w naszej szkole odbyła się II edycja konkursu walentynkowego „Miłość nigdy nie ustaje...”. Niestety, z powodu zdalnego nauczania tegoroczny konkurs przybrał formę online. W porównaniu do ubiegłorocznej edycji dopisano dwie kategorie: muzyczną – „Piosenka od serca do serca” oraz wiersz własnego autorstwa – „Wiersz płynący z serca”. W przygotowaniach pomagały: p. Małgorzata Borudzińska-Frańk – nauczyciel języka polskiego oraz p. Anna Kołodziejka – wicedyrektor szkoły, nauczyciel historii. Wszystkie przesłane nagrania oraz wiersze

oceniali jury w składzie: p. Małgorzata Borudzińska-Frańk, p. Agnieszka Czaj, p. Katarzyna Wesołowska, p. Anna Kołodziejka oraz Hubert Popis – członek SU.

WYNIKI KONKURSU WALENTYNKOWEGO

Konkurs Recytatorski
I miejsce – Aleksandra Wójtowicz (3e)
II miejsce – Paweł Poneta (1g)
III miejsce – Kamila Popis (1a)

Konkurs Muzyczny „Muzyka od serca do serca”
I miejsce – Kamila Popis (1a)
I miejsce /ex aequo/ - Paweł Poneta (1g)
II miejsce – Natalia Stróż (3g)

III miejsce – Katarzyna Kowalska (3c), Mikołaj Leszczyński (3e)

Konkurs „Wiersz płynący z serca”
I miejsce – Monika Nowak (3c)
I miejsce /ex aequo/ - Natalia Stróż (3g)
II miejsce – Klaudia Chobot (3a)
III miejsce – Kinga Zielińska (1g)

Zwycięzcom gratuluję! Wszystkim uczestnikom dziękuję za udział w konkursie i również gratuluję talentu! Nagrody i dyplomy zostaną wręczone, kiedy tylko wszyscy wrócimy do szkoły. Mam nadzieję, że w przyszłym roku odbędzie się III edycja, w której również weźmiecie udział.

Julia Łyczak 2CG

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych to polskie święto państwowe obchodzone corocznie 1 marca, poświęcone upamiętnieniu żołnierzy antykomunistycznego i niepodległościowego podziemia, którzy przeciwstawili się sowieckiej agresji i reżimowi komunistycznemu.

Dzień ten obchodzony jest od 1 marca 2011 roku. Jest to data symboliczna, która stanowi nawiązanie do 1 marca 1951 roku. Tego dnia w więzieniu na warszawskim Mokotowie wykonano wyrok śmierci na siedmiu członkach IV Zarządu Głównego Zrzeszenia WiN, czyli „Wolność i Niezawisłość”: Łukaszu Cieplińskim, Adamie Lazarowiczu, Mieczysławie Kawalcu, Józefie Rzepce, Franciszku Błażeju, Józefie Batorym i Karolu Chmielu. W roku największej aktywności podziemia, czyli w 1945 roku, działało w nim nawet 200 tysięcy konspiratorów. Żołnierzy Wyklętych dotknęły ogromne prześladowania. Wielu zginęło – zamor-

dowanych skrytobójczo lub na podstawie wyroków komunistycznych sądów. Mianem Żołnierzy Wyklętych określani są bohaterowie, „którzy w obronie niepodległego bytu Państwa Polskiego, walcząc o prawo do samostanowienia i urzeczywistnienia dążeń demokratycznych społeczeństwa polskiego, z bronią w rękę, jak i w inny sposób, przeciwstawili się sowieckiej agresji i narzuconemu siłą reżimowi komunistycznemu”. Żołnierzy Wyklętych określa się również „Żołnierzami Niezłomnymi” lub „żołnierzami drugiej konspiracji”. Tacy żołnierze należeli do antykomunistycznego, niepodległościowego ruchu partyzanckiego,

stawiającego opór sowietyzacji Polski i podporządkowaniu jej ZSRR. Toczyli oni również walkę ze służbami bezpieczeństwa ZSRR i podporządkowanymi im służbami w Polsce. Liczbę członków wszystkich organizacji i grup konspiracyjnych szacuje się na 120–180 tysięcy osób. W ostatnich dniach II wojny światowej na terenie Polski działało 80 tysięcy partyzantów antykomunistycznych. Ostatni członek ruchu oporu, czyli Józef Franczak ps. „Lalek” z oddziału kpt. Zdzisława Brońskiego „Uskoka”, zginął w obławie w Majdanie Kozic Górnych pod Piaskami osiemnaście lat po wojnie, czyli 21 października 1963 roku. Mimo wszystko, większość organizacji zbrojnych upadła na skutek braku reakcji oraz konkretnych postanowień USA i Wielkiej Brytanii, państw uczestniczących w konferencji jałtańskiej,

a także na skutek sfalszowania przez PPR wyborów do Sejmu Ustawodawczego w styczniu 1947 roku. Konsekwencją tego było ostateczne uznanie przez mocarstwa anglosaskie narzuconej przez ZSRR władzy w Polsce. Jednak po masowych ujawnieniach w trakcie powyborczej amnestii, niepodległościowe podziemie zbrojne liczyło po 1947 nie więcej niż dwa tysiące osób. Co roku, 1 marca odbywają się uroczystości mające na celu zapewnienie pamięci o tych bohaterach. Organizowane są różne biegi, maratony oraz wystąpienia najważniejszych osób w państwie.

Dzięki Żołnierzom Wykłym teraz możemy cieszyć się wolnością. Żaden inny kraj nie ma i nie może mieć wpływu na losy naszego państwa. Gdyby nie takie osoby jak Żołnierze Nie-

złomni, nie wiadomo, jak wyglądałaby dzisiejsza rzeczywistość. Dlatego właśnie obowiązkiem każdego patrioty jest obrona swojej ojczyzny. Powinniśmy doceniać wolność i robić wszystko, aby jej nie utracić.

Źródła tekstu:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Narodowy_Dzie%C5%84_Pami%C4%99ci_%E2%80%99E%C5%BB%C5%82nierzy_Wykl%C4%99tych%E2%80%9D

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/88344,Narodowy-Dzien-Pamieci-Zolnierzy-Wykletych-1-marca-2020.html>

<https://www.antykorupcja.gov.pl/ak/aktualnosci/13919,1-marca-Narodowy-Dzien-Pamieci-Zolnierzy-Wykletych.html>

Źródło zdjęcia:

<http://franciszkanska3.pl/aktualnosci/narodowy-dzien-pamieci-zolnierzy-wykletych>

Mikołaj Maksymiuk 1E

Fryderyk Chopin – 211. rocznica urodzin

Fryderyk Chopin to postać znana wszystkim Polakom. Jest ceniony zarówno w Polsce, jak i we Francji, gdzie mieszkał przez dużą część swego życia, ponadto w Chinach i Japonii, gdzie zamiłowanie do jego muzyki jest szczególne. Chopin, mimo że żył w bardzo odległych czasach, wciąż intryguje, zadziwia, z biegiem czasu dowiadujemy się o nim nowych informacji. U części osób budzi podziw, a u innych, znużonych latami kultu, wzbudza obojętność bądź poczucie znudzenia. Pewne jest jednak, że mimo iż kompozytor

urodził się 211 lat temu w Polsce pod zaborami, jego osoba wciąż jest żywa wśród Polaków. Z tym zgodzą się zarówno jego miłośnicy, jak i osoby, u których Chopin nie wzbudza podziwu. Dzieje się to za sprawą jego muzyki.

Chopin w swoim życiu napisał 58 mazurków. Pierwszego z nich stworzył w wieku 15 lat. W mazurkach skupiał się na ukazaniu polskiej muzyki ludowej. Zdecydowana większość z nich nawiązywała do trójmiarowych tańców polskich, takich jak mazur, kujawiak czy oberek. Mazurki polskiego wirtuoza stały się inspiracjami dla innych europejskich kompozytorów. Najwybitniejszymi i najpopularniejszymi są Mazurek D-dur op. 33 nr 2 i Mazurek A-moll op. 68 nr 2, które wszystkim miłośnikom muzyki klasycznej polecam.

Oprócz mazurków, które Chopin szczególnie często tworzył, bardzo popularne są jego nokturny. Napisał ich dziewiętnaście. Nokturny nie były popularną

formą w XIX wieku. Owa forma muzyczna jest inspirowana poetyckim nastrojem nocy, to dlatego na nokturny mówi się „muzyka nocy”. Polski kompozytor ukształtował także ich porządek. Dzięki niemu nokturny składają się teraz z części wolnej, szybkiej i ostatniej, również wolnej. Warte polecenia są cykle nokturnów Chopina op. 9 i 15.

Szczególnymi dziełami są także preludia. Kompozytor napisał ich 26. Preludia znane były w muzyce od XV wieku, ale ich dzisiejszy styl ukształtował się również za sprawą Fryderyka Chopina. Dzięki niemu są one samodzielными i krótkimi utworami. Warty uwagi są preludia op. 28.

Oprócz wymienionych przeze mnie preludjów, mazurków i nokturnów, Chopin tworzył także wiele polonezów, scherz i etiud, ale na największą uwagę zasługuje koncert e-moll uważany przez krytyków za jedno z naj-

wybitniejszych dzieł w historii muzyki fortepianowej.

211. rocznica urodzin Chopina jest zatem dniem, w którym warto pochylić się nad jego twórczością. Jeśli będziemy okazywać pamięć wobec dzieł

Polaka, pamięć o nim nie zginie przez następne wieki.

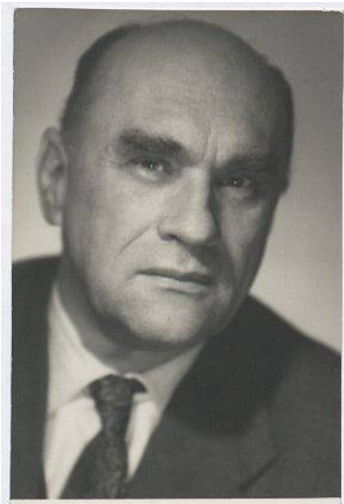
Źródła zdjęć:
<https://pixy.org/21900/>
<https://pixy.org/35958/>

Wiktorja Bakalarz 1B

---

2 marca – rocznica śmierci Jarosława Iwaszkiewicza

Jarosław Iwaszkiewicz był polskim prozaikiem, poetą i tłumaczem. Poza osiągnięciami związanymi z literaturą, takimi jak sukces jego zbioru opowiadań „Panny z Wilka”, stanowisko redaktora naczelnego miesięcznika „Twórczość”, współtworzenie grupy poetyckiej „Skamander” czy nawet nominacje do Nagrody Nobla w dziedzinie literatury, był też znany jako poseł na sejm PRL, a wśród najbliższych jako wszechstronnie utalentowany i dobrego serca człowiek.

Jarosław Iwaszkiewicz wraz z żoną Anną mieszkał przez wiele lat w willi w Stawisku. Teraz znajduje się tam muzeum ich imienia, tak jak za życia życzył sobie pisarz. Dzięki temu, mimo upływu lat i śmierci obojga małżonków, nadal możemy oglądać ich dom, jakby „tylko na chwilę byli nieobecni”. Aby móc poznać życie rodziny Iwaszkiewiczów, postanowiłam porozma-

wiać z ludźmi, którzy znali ich prywatnie.

Poeta poza wychowaniem dwóch córek zajmował się też wnuczką, Anną Włodek, która opowiedziała mi o życiu w Stawisku. „Dziadek był niesłychanie troskliwy nie tylko dla mnie, ale dla wszystkich, dom zawsze był otwarty. Przyjmował do niego najróżniejszych ludzi: znajomych, Żydów, których bardzo dużo ukrywali czy nawet dzieci. Przygarnęli Wiesława Kępińskiego, chłopca, który uratował się podczas rzezi na Woli. Cała jego rodzina została zamordowana. Na jakiś czas zajęli się też dziewczynkami z Zamojszczyzny, które później stale ich odwiedzały. Dziadek nie robił między nami różnic, kiedy trzeba było pomóc, to się to po prostu robiło.”

Jarosław Iwaszkiewicz wyróżniał się również erudycją i elegancją. „Jego maniery, wychowanie, wiedza o świecie tworzyły dla mnie wspaniałą aurę. Nie znałam człowieka bardziej czarującego niż on. Dziadkowie doskonale grali na fortepianie. Muzyka zawsze była obecna w domu. Sam czasami komponował. Jeden z utworów trafił w ręce jego dalekiego kuzyna, Karola Szymanowskiego, pianisty i kompozytora, który uznał, że woli, by Jarosław wrócił do pisania swoich wierszyków. Po latach wyznał jednak, że utwór nie był taki zły i mógłby równie dobrze zostać sławnym kompozytorem.” Z tego powodu powierzono mu takie zadania jak na przykład ugoszczenie i oprowadzenie rów-

nie zakochanej w muzyce królowej belgijskiej Elżbiety, która podczas trwania Konkursu Chopinowskiego zawitała do Polski. „Pamiętam, że to było wydarzenie nie z tej ziemi. Razem z bratem dawaliśmy królowej kwiaty. Musiałam nawet specjalnie nauczyć się dygać, a dziadek dostał bony na trudno dostępną w tym czasie żywność.”

„Jarosław był bardzo gościnnie, sympatyczny. Lubiłam z nim rozmawiać ze względu na jego artystyczną duszę. Przede wszystkim był towarzyski, w jego domu człowiek dobrze się czuł, nie tworzył dystansu, mimo swojej rozpoznawalności.” – Opowiada była kustosz Muzeum Jana Kochanowskiego w Czarnolesie, p. Renata Pogorzelska-Wojtaszek. „On i Anna kochali się bezsprzecznie.”

Działalność Jarosława Iwaszkiewicza była wzorem do naśladowania. Bezinteresownie pomagał innym ludziom, budził nastroje patriotyczne, godnie reprezentował swój kraj. To wszystko czynił, będąc przede wszystkim pisarzem, poetą. Pomimo jego śmierci, której rocznica przypada drugiego marca, wartości, jakie przekazywał innym, niewątpliwie zostaną zapamiętane.

Źródło zdjęcia:

<https://polona.pl/item/portret-jaroslaw-iwaszkiewicza,MTE2NzY1Ng/0/#info:metadata>

Światowy Dzień Tenisa

Czym właściwie jest tenis ziemny? Czy zadane pytanie jest banalne? Nie potrafię odpowiedzieć w sposób jednoznaczny. Dla niektórych jest to mniej lub więcej znany sport z telewizji, są i tacy, których wiedza ogranicza się tylko do istnienia tej dyscypliny sportu. Tenisiści uprawiają sport wyczynowy z powodu pasji, dziecięcych marzeń, ale także dla wielkich pieniędzy. Andre Agassi w swojej książce „Open” napisał: „Nienawidzę tenisa, nienawidzę go z całego serca, a mimo to będę grał dalej, odbijał piłki cały ranek, całe popołudnie, bo nie mam wyboru. Bez względu na to jak bardzo bym chciał przerwać, nie mogę.”

Pomysł utworzenia Światowego Dnia Tenisa pojawił się przy okazji obchodów stulecia powstania Międzynarodowej Federacji Tenisowej (ITF). International Tennis Federation zostało założone w Paryżu w roku 1913. Instytucja przewodniczy organizacji turniejów wielkoszlemowych, Pucharowi Davisa, Federacji i Hopmana. W 2013, zaledwie trzy dni po obchodach okrągłej rocznicy założenia ITF, po raz pierwszy celebrowano Światowy Dzień Tenisa. 4 marca 2013 roku odbyły się turnieje pokazowe BNP Paribas Showdown byłych i obecnych tenisistów na kortach Madison Square Garden.

Od starożytności do współczesności

Historycy znaleźli materiały wskazujące na pierwowzór tenisa sprzed 1500 lat p.n.e. Rysunki ścienne świątyn egipskich ukazują postacie odbijające piłkę dłonią lub pierwotnym przyrządem. Część twierdzi, że

słowo „tenis” pochodzi od miasta Tenis/Tinnis położonego na wyspie jeziora Manzala. Zwolennicy teorii doszukują się etymologii słowa „rakietą” w języku arabskim, „rahat” – „ręka”. Motyw starożytnego tenisa jest widoczny w rzymskim „trigonie”, a nawet „Odysei” Homera. Wraz z najazdem Saracenów na Europę sport rozpowszechnili francuscy mnisi (gra „paume”). Początkowo odbijali piłkę za pomocą dłoni, później zaczęli używać prototypów rakiety i drewnianych piłek. Z czasem ciężkie, powodujące kontuzje piłki zamienili na skórzane, wypełnione sierścią zwierzęcą, piórami, piaskiem. Arystokracja chętnie przejęła od mnichów popularną grę, tworząc pierwsze korty tenisowe. W XVI wieku zaczęto używać baranich jelit do produkcji strun raketowych. Drewniane rakiety z naciągami kształtem i wyglądem przypominały współczesne.

Szczególną aprobatę sport ten zyskał u angielskich królów: Henryka VII i Henryka VIII. Władcy zlecili budowę kortów, utrwalając pozycję tenisa w angielskiej kulturze.

Używana obecnie punktacja ma francuskie korzenie. Prawdopodobnie gracze ustawieni po przeciwnych stronach kortu krzykali „tenez!” – „trzymaj!”, stąd nazwa sportu – tenis. Odliczane punkty: 15, 30, 40 i gem pochodzą od stawek pieniężnych, które uczestnicy zdobywali za każdą wygraną piłkę, na przykład: 15 sous.

Przełomowymi momentami w historii tenisa ziemnego

były dwa wydarzenia. Pierwsze z nich miało miejsce w Birmingham między rokiem 1859 a 1865. Major Harry Gem i jego przyjaciel Augurio Perera stworzyli grę będącą mieszanką tenisa, krykieta, badmintona, squasha oraz hiszpańskiej gry Palona. Drugie wydarzenie zainicjował oficer Walter Clapton Wingfield, który w 1874 roku spisał zasady bardzo podobnej gry do poprzedniej w krótkiej broszurce. Od 1877 po kilku zmianach opracowane przez Wingfielda zasady stały się podstawą współczesnego tenisa, a sam Wingfield jest uważany za pierwszego profesjonalnego tenisistę.

Tenisowa wielka trójka

Od kilku dobrych lat świat męskiego tenisa oblega trzech dominujących tenisistów, którzy trwale zagospodzą na kartach historii. Wybitni sportowcy niezmiennie górują na miejscach światowego rankingu. Roger Federer, Rafael Nadal i Novak Đoković mają na swoich kontach kilkanaście zwycięstw w Wielkich Szlemach. Sportowców różni styl gry: Federer jest ceniony za ogromną klasę i technikę gry, Nadala cechuje determinacja oraz mistrzostwo gry na kortach ziemnych. Natomiast Đoković poprzez swój uniwersalizm, wytrzymałość psychiczną i zachwycającą gibkość jest numerem jeden.

„Wielka trójka” po 70-tce

Niezwykłe Polki

Prekursorką polskiego tenisa była Jadwiga Jędrzejowska. Finalistkę Wimbledonu tak niewiele dzieliło od wygranej w 1937 roku. Niestety, lata II wojny światowej odebrały owocnie zapowiadający się okres w historii tenisa. Ostatnim finałem Jędrzejowskiej w Wielkim Szlemie okazał się Roland Garros z 1947. Drugą Polką, która dotarła do finału Wimbledonu, jest Agnieszka Radwańska. W 2012 roku przegrała w finale z Sereną Williams: 6:1, 5:7, 6:2. Łącznie Radwańska wygrała 20 turniejów WTA. Ostatnio wielką nadzieją na przedłużenie dobrej passy jest Iga Świątek. Dziewiętnastoletnia tenisistka w 2020 roku po raz pierwszy w historii Polski wy-

grała wielkoszlemowy turniej French Open.

W porównaniu do innych sportów wyczynowych tenis zajmuje pozycję bezpiecznego oraz eleganckiego. Amatorska gra wpływa na pracę mięśni, poprawia refleks i koordynację ruchową. Osoby trenujące regularnie poprawiają wydolność

płuc, zmniejszając ryzyko na zainfekowanie organizmu.

Światowy Dzień Tenisa powstał, aby upowszechnić, spopularyzować sport, a tym samym zachęcić jak największą ilość osób w różnym wieku do tej pięknej sztuki aktywności fizycznej.

Źródła tekstu:

www.sport.pl
www.kiedyjest.pl
www.tenis.net.pl
www.wikipedia.org
www.sportowefakty.wp.pl

Źródła zdjęć:

<https://www.itftennis.com/>
<https://astrahistoria.pl/tenis-szlachetna-rozrywka-dla-ciala-i-ducha/>
<https://twitter.com/BenThommo98/status/>
<https://www.vogue.pl/a/poznajcie-ige-swiatek-gwiazde-polskiego-tenisa>

Lucja Nogaj 2AG

4 marca – rocznica urodzin
Antonia Vivaldiego

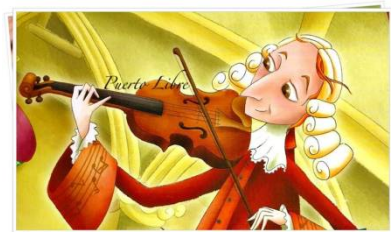

Muzyka już od najdawniejszych czasów stanowi ważną część naszego życia. To okazja do zrelaksowania się i choć chwilowego zapomnienia o wszystkich zmartwieniach. Według wielu definicji, określana jest jako jedna z dziedzin sztuk pięknych, która wpływa na psychikę człowieka przez dźwięki. Obecnie na świecie istnieje kilkadziesiąt rodzajów muzyki, których popularność znacznie zmienia się w czasie. Na uwagę zasługują

jednak utwory, które swoją unikalnością potrafią być popularne przez kilkaset lat.

Jednym z najwybitniejszych twórców jest wenecki duchowny Antonio Vivaldi, który dla wielu ówczesnych artystów stanowił wzorzec do naśladowania. Urodził się 4 marca 1678 w Wenecji. Początkowo, postępując według ówczesnych zasad posyłania najstarszego syna do zakonu, jego życie skupiało się głównie na pełnieniu posługi kapłańskiej. W wieku 25 lat przyjął święcenia kapłańskie i zaczął pracować w lokalnym sierocińcu. Jego pasją od zawsze była jednak muzyka, z którą związany był od urodzenia. Ojciec Vivaldiego był skrzypkiem, członkiem orkiestry w kaplicy św. Marka. To właśnie od niego młody kompozytor otrzymał pierwsze wskazówki, jak tworzyć utwory. Praca w przytułku okazała się być jednak dla muzyka inspiracją do pisania swoich tekstów i melodii. W szkole tej działał niezwykle popularny we Włoszech kompozytor **Domenico Scarlatti, który**

swoją postawą stanowił wzór do naśladowania dla młodego kapłana. Przez następne trzydzieści lat skomponował on większość swoich głównych dzieł podczas pracy w tym miejscu. W 1705 wydał zbiór sonetów przynoszących mu wielką sławę, a w 1713 napisał swoją pierwszą operę *Ottone in villa*. W 1718 udał się natomiast w podróż po Europie, podczas której dyrygował m. in. na dworze księcia Filipa. Pomimo licznych koncertów nie zaprzestał jednak komponować dla sierocińca. Po powrocie do Wenecji ukazał się najwybitniejszy utwór Vivaldiego „Cztery pory roku”, który po dziś dzień stanowi jedno z najdoskonalszych dzieł w historii muzyki.

Niestety, liczne podróże i natłok obowiązków spowodowały

wały konflikt kompozytora z Kościołem, bowiem nie odprawiał on już mszy, a także został zwolniony z pracy w przytułku. W 1740 wyruszył do Wiednia **stanowiącego w tym czasie światowe centrum w dziedzinie muzyki.** Jednak ta podróż skończyła się dla niego tragicznie. Niecały rok po przyjeździe naba-

wił się infekcji, która doprowadziła do jego śmierci 28 lipca 1741 roku. Spoczął na miejscowym cmentarzu dla ubogich. Pozostawił po sobie ponad **500 koncertów** i prawie **150 utworów wokalnych.** Antonio Vivaldi to z pewnością osoba, która nie uzyskała za życia aż tak dużej sławy, na którą zasługiwała. Do-

piero kilkadziesiąt lat po jego śmierci odkryto zbiory dzieł kompozytora, które stanowią jedne z najlepszych utworów tamtych czasów.

Źródła:
www.muzykotekaszkolna.pl
www.pinterest.pl
www.zyciorisy.info

Julia Osińska 2AG

Europejski Dzień Logopedy

Europejski Dzień Logopedy obchodzimy we wszystkich krajach Unii Europejskiej. Z tej okazji wszystkim logopedom życzymy wytrwałości i pasji w codziennej pracy.

Pierwsze w Polsce Podyplomowe Studium Logopedyczne powstało w latach 60. XX wieku w Lublinie. W tym czasie powstało także Polskie Towarzystwo Logopedyczne, lecz dopiero

w 2004 roku ustanowiono specjalne święto. Jego pomysłodawcą była organizacja CPLOL (pol. Komitet Łącznikowy Logopedów Unii Europejskiej), która zrzesza logopedów i terapeutów językowych z całej Europy.

Z inicjatywy Polskiego Związku Logopedów 6 marca prowadzona jest ogólnopolska akcja „Dzień Bezpłatnych Diagnoz Logopedycznych”. Akcja jest nie tylko adresowana do rodziców niemowląt, rodziców dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym, ale także do osób dorosłych. Osoby te czują potrzebę profesjonalnej oceny głosu, mowy lub wymowy, gdyż borykają się z problemami natury logopedycznej w pracy i życiu

codziennym. U młodszych z kolei rozwój, komunikacja lub wymowa budzą niepokój u ich rodziców, którzy pragną skonsultować swoje obserwacje lub rozwiązać wątpliwości. Święto ma na celu zachęcenie rodziców, by nie zwlekali z konsultacją u specjalisty dziecka, które ma problem z mówieniem.

Dzięki temu przedsięwzięciu wiele osób może przekonać się do logopedii, troski o poprawność swojej mowy oraz doskonalenia jej.

Źródło zdjęcia:

<http://szkola.reptowo.pl/wskazowki-dla-rodzicow?print>

Wiktoria Szymańska 1A

Dzień Kobiet

Historia Dnia Kobiet

Początki Międzynarodowego Dnia Kobiet wywodzą się z ruchów robotniczych w Ameryce Północnej i Europie. Pierwsze obchody Narodowego Dnia Kobiet odbyły się 28 lutego 1909 roku w Stanach Zjednoczonych. Zapoczątkowane zostały one przez Socjalistyczną Partię Ameryki. W 1910 roku Międzynarodówka Socjalistyczna w Kopenhadze ustanowiła obchodzony na całym świecie Dzień Kobiet, który służyć miał krzewieniu idei praw kobiet oraz budowaniu społecznego wsparcia dla pow-

szechnych praw wyborczych dla kobiet. W konferencji udział wzięło ponad 100 uczestniczek z 17 krajów, w tym trzy kobiety po raz pierwszy wybrane do Parlamentu Fińskiego. Ustanowienie Dnia Kobiet zostało przyjęte w drodze anonimowego głosowania, bez ustalania dokładnej daty jego obchodów.

W jakich krajach obchodzony jest Dzień Kobiet?

Dzień kobiet obchodzony jest w Albanii, Algierii, Armenii, Azerbejdżanie, Białorusi, Bośni i Hercegowinie, Brazylii, Bułgarii, Burkina Faso, Kamerunie, Chinach, Kubie, Laosie, Kazach-

stanie, Kirgistanie, Macedonii, Mołdawii, Mongolii, Czarnogórze, Polsce, Rumunii, Rosji, Serbii, Tadżykistanie, Tunezji, Ukrainie, Uzbekistanie, Wietnamie, Włoszech i Zambii.

Jak obchodzony jest Dzień Kobiet w różnych miejscach na świecie?

We Włoszech kobiety obdarowywane są gałązkami akacji srebrzystej. Akacje srebrzyste i czekolada są także najczęstszym prezentem **w Rosji.**

W Bośni i Hercegowinie, Bułgarii, Brazylii, Chorwacji, Czarnogórze, Rumunii, Mołdawii, Macedonii, Słowenii, Serbii

i na Węgrzech kobiety najczęściej dostają kwiaty. Czasami prezenty ofiarują swoim pracownikom również pracodawcy. Często obdarowane przez swoich uczniów zostają nauczycielki.

W Portugalii i Rumunii często noc 8 marca grupy kobiet świętują na obiadach i przyjęciach „tylko dla pań”.

Międzynarodowy Dzień Kobiet był powodem stosowania przemocy **w Teheranie**. 4 marca 2007 roku irańska policja pobiła sto osób planujących zgromadzenie. Policja aresztowała wiele kobiet. Niektóre z nich relacjonowały kilka dni później, że były zamknięte w odosobnieniu i przesłuchiwane. Shadi Sadr i Mahbubeh Abbasgholizadeh oraz kilku innych aktywistów społecznych zakończyło 19 marca 2007 roku strajk głodowy.

W Tunezji Święto Kobiet jest obchodzone 13 sierpnia.

Dzień Kobiet w Polsce

W Polsce święto było popularne w okresie PRL. W latach 70. XX wieku do popularnych podarunków dołączyły kwiaty. Początkowo ofiarowywano goździki, a później tulipany. Z okazji tego dnia publikowano portrety kobiet różnych sektorów życia gospodarczego zgodnie z opinią Władysława Gomułki, że „nie ma dziś w Polsce dziedziny, w której kobiety nie odgrywałyby ważnej roli”. W zakładach pracy czy szkołach był obchodzony obowiązkowo. Była to okazja do uzupełniania braków w zaopatrzeniu, dlatego wręczano paniom takie dobra materialne jak rajstopy, ręcznik, ścierka, mydło, kawa. Dzień ten, podobnie jak

inne uroczystości: Dzień Czynu Partyjnego, Dzień Hutnika, Dzień Drukarza, Dzień Pracownika Przemysłu Spożywczego – według niektórych istniał po to, aby obywatele nie zapomnieli o „przywiązaniu do Państwa Ludowego, miłości do wielkich idei pokoju i socjalizmu”. Świadczą o tym chociażby tytuły ówczesnych artykułów: „Kobiety w szeregach ORMO podejmują zobowiązania dla uczczenia swego święta”, „Tysiące kobiet stają w szeregach przodowników pracy”, „Kobiety uczczą swoje święto wzmocnionym współzawodnictwem pracy”.

Obecnie corocznie odbywają się organizowane przez feministki manify, czyli demonstracje połączone z happeningiem na rzecz równego traktowania kobiet i mężczyzn. Prezentami są najczęściej kwiaty lub słodycze.

Zuzanna Kowalik 1E

Matka Natura

„Tylko życie w zgodzie i w harmonii z Nią przynosi ludziom szczęście i dobrobyt. Wszystkie zaś niepowodzenia zaczynają się od zakłócenia tej harmonii. Próba niszczenia lub zmieniania Matki Natury przynosi ludzkiemu gatunkowi jedynie klęski.” (Dorota Terakowska, „Córka Czarownicy”)

Dlaczego więc nadal, niestety, często nie mamy szacunku do miejsca, które jest naszym domem i dobrem wspólnym każdego mieszkańca. Widzimy śmieci wyrzucone w lesie albo wypływające z mórz, jezior i oceanów góry plastikowych odpadów. Nie bierze się to zni-

kład. Dodatkowo, szkody, które mają miejsce na Ziemi ostatnimi czasy powiększyły się. Weźmy pod uwagę miniony rok, był on ciężki również pod względem ekologicznym.

W kwietniu 2020 paliły się lasy w okolicy Czarnobyli, maj był miesiącem, w którym nastąpiło wylanie oleju napędowego w Norylsku, co miało wpływ na zniszczenie tundry. W lipcu ubiegłego roku miała z kolei miejsce katastrofa tankowca u wybrzeży Mauritiusa, co spowodowało skażenie raf koralowych.

Każde z tych wydarzeń miało wpływ na to, jak „zachowywała” się natura. Jesteśmy zobowiązani do ratowania jej. Z powodu tych wydarzeń tracimy nie tylko my, ludzie, ale też zwierzęta, które w wielu przypadkach były zmuszone do tego, by zmienić swoje miejsce zamieszkania, rodzaje swojej aktywności, po-

żywienie, przyzwyczajenia i właściwie całe swoje dotychczasowe życia.

Jest wiele sposobów, by żyć lepiej. Powinniśmy ograniczyć korzystanie z wody (np. zakręcając kran przy myciu zębów lub myjąc naczynia większymi partiami), możemy znaleźć wiele zamienników plastiku lub chociaż odpowiednio go segregować, by mógł on zostać wykorzystany ponownie. Zamiast jeździć samochodem, możemy skorzystać z możliwości przejazdu komunikacją miejską i przyczynić się do zmniejszenia emisji CO₂. Kupując ubrania, powinniśmy dwa razy pomyśleć nad tym, czy na pewno jest to coś, czego w tym konkretnym momencie naprawdę potrzebujemy. Można też kupić je z drugiej ręki.

Czyniąc to wszystko, wpływamy nie tylko na jakość swojego życia, ale też na jakość

życia innych. Działamy dla wspólnego dobra.

Uświadomienie społeczeństwa w kwestii ekologii wzrasta, ale nadal nie jest ono na tak dobrym poziomie, byśmy wszyscy zdawali sobie sprawę z powagi sytuacji i z tego, jakim darem jest dla nas Ziemia i natura.

Już św. Franciszek z Asyżu głosił kazania do ptaków. Uwielbiał on przebywać w otoczeniu przyrody, zwierząt i wszystkiego tego, co od Ziemi pochodzi. Nie bez powodu jest on też patronem, między innymi, ekologów i zwierząt. Mówi się o nim jako o patronie zaangażowania w dążeniu do wyznaczonego celu. Podejmował często bar-

dzo nieszablone i niespodziewane decyzje.

I my bądźmy jak św. Franciszek i żyjmy w zgodzie z Matką Naturą, nie ograniczamy jej i dbajmy o nią. Niech okazją do tego będą dwa święta, które obchodzimy w marcu, a mianowicie Dzień Recyklingu (18 marca) oraz Dzień Lasów (21 marca).

Spróbujmy sprawić, by te dni stały się naszą motywacją do wrzucenia butelki po wodzie do odpowiedniego kosza na śmieci albo do podniesienia papierka, który ktoś wyrzucił na ulicy i wrzucenia go do kosza.

Nasze ekologiczne wysiłki przyniosą pozytywny skutek w przyszłości. Odpłaci nam się też natura, w otoczeniu której będziemy spędzać kolejne lata swojego życia.

Poniżej zamieszczam link, w którym można obliczyć swój ślad węglowy wraz z wytłumaczeniem tego pojęcia oraz linki do stron, na których

można przeczytać więcej o działalności św. Franciszka oraz zmianach środowiskowych i tym, co robić, by żyło nam się lepiej.

Kalkulator śladu węglowego:
<https://www.bnpparibas.pl/ecokalkulator/>

<https://www.google.com/amp/s/wamiz.pl/pies/porady/8233/kim-by-l-swiety-franciszek-i-dlaczego-zostal-patronem-zwierzat/>

<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwjvh6mArOXuAhUx1YsKHeFCDPuQFjAAegQIAhAC&url=https%3A%2F%2Fwww.franciskanie.pl%2Fartykuly%2Fo-sw-franciszku-i-pta-kach&usg=AOvVaw19QfymxqPsI53r92HuPnui>

<https://instagram.com/si.laudato?igshid=6h3lcvtnfyazhttps://www.green-projects.pl/zmiany-srodowiskowe-niszcz-na-sza-planete/>

Warto wspomnieć o kampanii świątecznej sklepu IKEA, która uświadamia, jak wiele jedzenia marnujemy i wyrzucamy.

<https://www.ikea.com/pl/pl/campaigns/niech-w-ten-swiateczny-czas-jedzenie-sie-nie-marnuje-pubccd7edc0>

Zuzanna Kowalik 1E

Dzień Języka Francuskiego

20 marca obchodzimy Dzień Języka Francuskiego. Został on zapoczątkowany przez Departament Informacji Publicznej ONZ w roku 2010.

Język francuski wywodzi się z łaciny, ale wpływ na jego rozwój miały też trzy inne języki, czyli galijski, celtycki oraz frankijski. Jest on zaliczany do języków romańskich. Jako język urzędowy uznany jest w wielu państwach (konkretnie w 29),

między innymi w Belgii, Gwinei czy na Haiti oraz, oczywiście, we Francji. Językiem tym posługuje się około 220 milionów osób.

Nad rozwojem oraz czystością języka francuskiego czuwa Akademia Francuska, która dba na przykład o używanie poprawnych skrótowców. Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego znamy pod skrótem *NATO*, natomiast Francuzi mają inny skrótowiec nazywający tę organizację, mianowicie *OTAN* – Organisation du Traité de l'Atlantique Nord.

Co ciekawe, nawet w języku angielskim możemy znaleźć wiele zapożyczeń z francuskiego, ponieważ około 29% wyrazów, które znamy z angielskiego, tak naprawdę ma swoje korzenie we

francuskim. Takimi przykładami są: *silhouette*, czyli sylwetka, a także *brunette*, czyli brunetka – kobieta, której włosy są koloru bardzo ciemnego brązu podchodzącego nawet pod czerń. Z języka francuskiego pochodzą także takie popularne zwroty jak *déjà vu* czy *femme fatale*.

W moim odczuciu, bardzo ciekawym zjawiskiem w języku francuskim są homofony, czyli grupy wyrazów, które są podobne w pisowni i wymowie, ale mają różne, często zupełnie niepowiązane ze sobą znaczenia. Znanym przykładem, który zwykle wywołuje dużo śmiechu, jest zdanie „*Si mon tonton tond ton tonton, ton tonton sera tondu*”, które po przetłumaczeniu oznacza „*Jeśli mój wujek ogoli twój wujka, to twój wujek zostanie ogolony*”. Jeszcze jednym takim ciekawym zdaniem jest „*As-tu vu le vert ver allant vers le verre en verre vert?*”, czyli „*Czy widziałeś zielonego robaka idącego w kierunku zielonego szkła?*”.

Chciałabym polecić kilka dzieł kultury, w których spotykamy się z językiem francuskim. Zaczniemy od czegoś muzycznego. Mogę polecić musical „Alexander Hamilton”, w którym są wstawki muzyczne w języku francuskim i z francuskim akcentem. Jednym z bohaterów jest Francuz Marie Joseph de La Fayette. Natomiast przykładem muzyki popowej w wykonaniu francuskim są piosenki *Pomme*. Zależnie od stopnia zaawansowania znajomości języka można też sięgnąć po różne książki, na przykład francuskie wydanie „Małego Księcia” lub wiersze pisane w tym języku.

Zakończę ten tekst zachęceniem Was do tego, by Dzień Języka Francuskiego, spędzić w towarzystwie brzmień właśnie tego języka i dać się zachęcić do jego nauki lub pogłębiania swojej wiedzy na jego temat.

Źródła do tekstu:

<https://www.optilingo.com/blog/french/incredible-facts-about-french/>
<https://www.lingualinx.com/blog/interesting-facts-about-the-french-language>
<https://www.fluentu.com/blog/french/french-language-fun-facts/>
<https://bimka.pl/kalendarz/dzien-jezyka-francuskiego>

Źródła zdjęć:

<https://unsplash.com/photos/GccqRR6bm uM>
<https://unsplash.com/photos/d-igN2ptyC8>

Marianna Hoffman 2A

Jare Gody – wiosna przedchrześcijańskich Słowian

Już niedługo pierwszy dzień wiosny, jednak w tej chwili zdecydowanie odchodzi się od świętowania równonocy wiosennej. Inaczej się rzecz miała w przypadku dawnych Słowian. Pomimo że ich czasy minęły już dawno temu, niektóre ich zwyczaje w pewnym stopniu, często w lekko zmienionej formie, dalej funkcjonują jako tradycyjne zabawy i zwyczaje.

Święto obchodzono w okolicach **21 marca**, a same obrzędy trwały kilka dni. Tak zwane **Jare Gody** były nie tylko rozpoczęciem wiosny (tak jak dla nas), były one także jednoznaczne z rozpoczęciem nowego roku. Był to okres licznych zmian, postanowień, sprzątania i okadzania domostw (co również miało

oczyścić przestrzeń, jednak nie z przedmiotów i kurzu, a ze złej energii) – wszystko to miało lepiej przygotować ludzi na „nowy początek” wraz z odradzającą się do życia przyrodą.

Pierwszym zwyczajem, który w pewnym stopniu przetrwał do dnia dzisiejszego i który rozpoczął Jare Gody, było palenie / topienie Marzanny, zwanej również Morą, czyli kukły, która miała odzwierciedlać postać słowiańskiej bogini zimy. W ten sposób starano się „przepędzić” zimą, co dodatkowo podkreślał ogromny hałas wywołany przez śpiew, grę na instrumentach i strzelanie z batów. Obrzędowi towarzyszyły liczne rytuały magiczne, których celem było przywołanie wiosny i urodzaju. W wysoko położonych punktach rozpalano ogniska, aby przywołać jak najwięcej słońca i ciepła w najbliższych miesiącach. Zbierano leszczynowe i wierzbowe witki, z których następnie tworzone rytualne wieńce.

Kolejnym, ciągle aktualnym zwyczajem w okresie wiosennym, było malowanie jajek,

które dla przedchrześcijańskich Słowian było symbolem życia, płodności, powodzenia i nowego początku. Celem tego zwyczaju, poza zabawą, miało być wniesienie radości na najbliższe miesiące oraz zapewnienie urodzaju w najbliższych plonach. Następnie obdarowywano się nimi na uroczystej uczcie. Wspomniana uczta miała być jak najbogatsza i jak najbardziej huczna, bo właśnie takie przywitania wiosny miało być dobrą wróżbą na cały następny rok.

Obchodzono również **Śmigus**, czyli zwyczaj smagania się nawzajem wtkami różnych drzew oraz **Dyngus** polegający na oblaniu się wodą. Oba zwyczaje miały przynieść duchowe oczyszczenie, a zostanie pominiętych w trakcie któregoś z nich niosło ze sobą złowrogię wróżby, między innymi staropanieństwo. Można śmiało powiedzieć, że dzisiejsze obchody Świąt Wielkanocnych znacznie opierają się właśnie na tym słowiańskim święcie.

Na zakończenie obchodów Jarego Święta udawano się na groby przodków, wspominano ich i zostawiano im jedzenie. Czas ten był wyjątkowy dla dawnych Słowian, głównie przez fakt, iż był on „nowym początkiem”,

czasem zadumy i radości z życia oraz tego, co ofiarowała im natura.

Źródła tekstu:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jare_%C5%9Awi%C4%99to

<https://www.slavoslaw.pl/jare-gody-witanie-wiosny-po-slowiansku/>
Tomasz Kosiński „Wiara Słowian”

Źródła zdjęć:

<https://pixabay.com/>
<https://unsplash.com/>

Natalia Srebnik 2CG

Światowy Dzień Zespołu Downa

Każdy z nas musi mierzyć się ze swoimi codziennymi wyzwaniami. Niestety, na świecie istnieje wiele chorób i schorzeń, o których nie mamy nawet pojęcia. 21 marca obchodzimy Światowy Dzień Zespołu Downa.

Choroba ta jest zespołem wad wrodzonych spowodowanych obecnością dodatkowego materiału genetycznego, chromosomu 21. Święto to jest obchodzone corocznie z inicjatywy Europejskiego Stowarzyszenia Zespołu Downa. Ustanowione zostało w 2005 roku, a od 2012 roku jest pod patronatem Organi-

zacji Narodów Zjednoczonych. Pomysłodawcą tego dnia był Stylianos E. Antonarakis, który jest genetykiem z uniwersytetu w Genewie. Inauguracja święta odbyła się w Singapurze 21 marca 2006 roku, zorganizowana została przez angielską organizację Down's Syndrome Association (DSA). Ciekawą rzeczą jest data obchodów Światowego Dnia Zespołu Downa. Nie jest ona przypadkowa, ponieważ dzień 21 marca patronuje rozpoczynającej się wiosnie i narodzinom ludzi niezwykłych, data wiąże się także z istotą zaburzenia – trisomią 21 chromosomu. Z tej okazji na całym świecie odbywają się imprezy, które mają na celu zwiększenie świadomości społecznej dotyczącej zespołu Downa. Propagowane są prawa ludzi z tą wadą genetyczną oraz integracja z nimi i bliższe poznanie takich osób. Jednym ze sposobów solidaryzowania się z nimi jest założenie kolorowych skarpetek albo kolorowych ubrań, najlepiej granatowych albo czerwonych, ponieważ są to kolory przewodnie ŚDZD. W grudniu 2011 Zgromadzenie Ogólne ONZ potwierdziło celowość obchodów na arenie międzynarodowej rezolucją A/RES/66/149. Pierwszą organizacją w Polsce, która włączy-

ła się w obchody w 2006 roku, było Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży Specjalnej Troski „Jeden Świat” w Białymstoku.

W dzisiejszych czasach nadal zdarzają się sytuacje, w których osoby z zespołem Downa są szykanowane i wytykane palcami. Uważam, że taki dzień jak 21 marca może pomóc zwalczyć uprzedzenia oraz lepiej poznać tę chorobę i jej skutki. Częstość występowania zespołu Downa szacuje się na 1 przypadek na 800–1000 żywych urodzeń, dlatego warto zaznajomić się z tym tematem. Często takie osoby mają wiele niespotykanych talentów i zdolności.

Źródła tekstu:

https://pl.wikipedia.org/wiki/%C5%9Awiato-wy_Dzie%C5%84_Zespo%C5%82u_Downa

https://pl.wikipedia.org/wiki/Zesp%C3%B3%C5%82_Downa

<https://www.bardziejkochani.pl/corobimy/21-marca-swiatowy-dzien-zespołu-downa/>

Źródło zdjęcia:

<http://strzałw10.olsztyn.pl/aktualnosci/swiatowy-dzien-zespołu-downa-w-olsztynie-2.html>

**Meteorologia
czy wróżenie z fusów?**

Zawsze zastanawiało mnie, jak to możliwe, aby przewidzieć coś tak niezależnego od ludzi jak pogoda. O zwycięstwie nad naturą mówić jednak nie można. Nadal zdarzają się sytuacje, w których od tygodnia słyszemy zapowiedź wielkiej ulewy, a ta ostatecznie się nie pojawia. Albo że nadchodzi zima tysiąclecia, a za oknem nie pojawia się nawet płatek śniegu. Wciąż mamy też trudności z odpowiednią prognozą zjawisk gwałtownych, bo i te nieraz tworzą się poprzez pogodowe zbiegi okoliczności. A przecież to tylko parę promieni słońca, dudniące krople deszczu i błogo żyjący wiatr.

Meteorologia jako nauka o pogodzie skupia w sobie zasady matematyki, chemii, geografii oraz przede wszystkim fizyki.

Badania zjawisk atmosferycznych można podzielić ze względu na czas, w jakim zjawisko jest rozważane i jego obszar. Np. klimatologia zajmuje się badaniem atmosfery w dużych skalach czasowych. Inny podział czasowy jest używany przy prognozie pogody. Np. meteorologia synoptyczna zajmuje się zjawiskami pogody w skali kilku dni. Zebrane w stacjach meteorologicznych dane umieszczane są na specjalnych mapach synoptycznych. Obraz znajdujący się na mapie przedstawia pogodę w pewnej chwili na większym obszarze Ziemi, na przykład w Europie. Dysponując kilkoma kolejnymi mapami, można przewidywać przemieszczanie się mas powietrza i frontów atmosferycznych w najbliższych godzinach. Skuteczność prognoz kilkugodzinnych jest bardzo wysoka. Jednak im prognoza jest bardziej długoterminowa, tym jej skuteczność jest mniejsza.

Unowocześnione przewidywanie pogody jest w stanie uratować nas nie tylko przed czyhającymi kataklizmami, lecz także pozwala „przygotować się” na ewentualne zmiany w pogodzie. Osobiście znam mnóstwo osób, które po zobaczeniu deszczowego bądź pochmurnego nieba snują się jak duchy. Poważnie! Odkąd pamiętam, zadziało mnie oddziaływanie pogody na ludzi – przechłapano trochę...

Dnia 23 marca obchodzony jest Światowy Dzień Meteorologii upamiętniający zapewnienie każdemu narodowi dostępu do prognozy pogody przez Światową Organizację Meteorologiczną. Kto by się spodziewał, że nawet pogoda obchodzi swoje urodziny.

Źródło:
onet.pl

Bartłomiej Rydzewski 2AG

**Codzienni bohaterowie
niecodziennej rzeczywistości**

24 marca to dla większości z nas zwykły dzień. W rzeczywistości jednak tego dnia obchodzony jest Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów w czasie okupacji niemieckiej. Dzień ten stanowi wyraz szacunku dla wszystkich tych, którzy narażali swoje życie, by pomagać innym. Mimo iż święto to dotyczy bardzo ważnych wydarzeń, nie jest ono zbyt rozpowszechnione, co według mnie jest ogromnym nieporozumieniem, zwłaszcza w dzisiejszych realiach.

Polacy ratowali Żydów podczas II wojny światowej. To stwierdzenie jeszcze 50 lat temu nie podlegałoby absolutnie żadnej dyskusji. Obecnie jednak słowa te

w niektórych środowiskach mogą być nawet uznane za kontrowersyjne, a dla niektórych osób będą mieć większy wydźwięk polityczny niż historyczny. Jednak nawet w dzisiejszych czasach każdy świadomy obywatel powinien odróżnić politykę historyczną od powszechnie uznanej prawdy historycznej.

Jak powszechnie wiadomo, II wojna światowa wybuchła 1 września 1939 roku. Wraz z żołnierzami Wehrmachtu na naszych ziemiach pojawił się plan całkowitej eksterminacji Żydów, czyli Holocaust. W zajętej przez Niemców państwie polskim za ukrywanie czy jakkolwiek inną pomoc przedstawicielom narodu żydowskiego groziła kara śmierci. Mimo tak surowej kary, większość naszego społeczeństwa aktywnie pomagała Żydom. For-

my tej pomocy były bardzo różne, niektórzy przemycali jedzenie do gett, inni „załatwiali” żydowskim obywatelom nowe dokumenty, dzięki którym mogli oni wyjechać z miasta, a jeszcze inni ukrywali Żydów w swoich domach, zapewniając im schronienie. Oczywiście, nie wyglądało to tak, że 100% społeczeństwa pomagało czy w ogóle chciało pomagać. Byli też tacy obywatele, którzy dla własnego bezpieczeństwa czy też zysku woleli dobrowolnie wydać ukrywających się Żydów. Jednak na szczęście tacy ludzie stanowili zdecydowaną mniejszość polskiego społeczeństwa. Pomijając indywidualną pomoc, Polacy założyli także specjalną organizację „Żegotę”, dzięki działaniu której mogli sprawniej ratować żydowskich obywateli. Wśród niezwykłych bohaterów, którzy wbrew wszys-

tkiemu aktywnie pomagali Żydom, możemy bez wątpienia wyróżnić chociażby Irenę Sendlerową, która uratowała bądź przyczyniła się do uratowania prawie 2,5 tysiąca żydowskich dzieci. Trzeba pamiętać także o rodzinie Ulmów, która ukrywała w swoim domu Żydów i która musiała ten niewątpliwy akt odwagi przypłacić życiem. Jej egzekucja odbyła się właśnie 24 marca roku 1944.

Niestety, z dzisiejszej perspektywy nie jesteśmy w stanie ocenić dokładnie, ilu Żydów zostało ocalonych dzięki pomocy polskich obywateli podczas II wojny światowej. Z racji tego, że taka pomoc wiązała się z ogromnym ryzykiem, nie prowadzono z reguły żadnej doku-

mentacji. Nawet raporty sporządzone przez członków „Żegoty” mogą być często niekompletne. Dziś historycy z różnych części świata spierają się odnośnie szacunkowej liczby żydowskich obywateli uratowanych przez Polaków przed Holocaustem. Jeśli spytamy naukowców z Niemiec czy Izraela, to zapewne usłyszymy liczby wahające się od 30 do 50 tysięcy, natomiast nasi profesorowie zapewne podadzą znacznie wyższe dane. Co ciekawe, wszystkie te teorie mogą być prawdziwe, bo jak mówiłem wcześniej, istnieje tylko szczątkowa dokumentacja dotycząca tych wydarzeń. W jednym z raportów dla polskiego rządu na uchodźstwie sporządzonym w ro-

ku 1944 pada natomiast liczba ok. 200 tysięcy ocalonych Żydów.

Jakie te liczby by nie były, to udział Polaków w ratowaniu Żydów podczas Holocaustu jest niepodważalny i na pewno nie jest marginalny, o czym najlepiej świadczy liczba ponad 6 tysięcy Polaków uhonorowanym orderem „Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata” przyznawanym właśnie za pomoc Żydom. Dziś naszym obowiązkiem jest pamiętać o tych wydarzeniach, nie po to, by w jakiś sposób starać się wywyższyć nasz naród nad inne, ale przede wszystkim po to, by nigdy więcej w historii nie doszło do takiej hekatombi, jaką Niemcy zgotali całemu światu.